

ÚLTIMA PEDRADA

LLENGÜES ESPECIALITZADES

A Baños no el deixen declarar en català

Eren les dues tocases i la pobra jutgessa trobava a faltar la “cervézita i las olivitas”. I de sobte, li toca el torn a Baños i es posa a parlar en català. A la jutgessa se li va fer un nus al coll. Si no ho tallava d’arrel, allò es podia allargar la hòstia. Va interrompre al Baños i va dir que a Madrid el català no servia ni per vendre pipes i si tenia alguna cosa a dir ho fes en la llengua oficial. En tres minuts enllestí el cas. La jutgessa va poder trobar-se amb la Piluqui i la Menchu i es va fotre no una sinó dues cerveses. Tenia la gola seca.

Els catalans, experts en veure la palla de l’ull aliè i no adonar-se dels bosc d’esbarzers que té l’independentisme, s’han llençat

mando”, és la castellana, de sempre. Resulta impossible ordenar l’avenç d’un exercit en gallec per exemple. “Ismos machucar a estes cabróns”. Els soldats ni es mourien de la trinxera. És impossible sentenciar exili en català de València, “Isca d’esta terra o ho empaperem” el pres quedaria en plena confusió i els polis no sabrien què fer. Pel càstig, per l’atac, per l’arenga, hi ha una llengua, la castellana i la jutgessa senzillament ho va recordar al senyor Baños.

Prou buscar contubernis. A vegades n’hi ha prou en recordar la història.

contra la jutgessa. Que si no hi ha dret, que si desconeix la pròpia llei on es permet la declaració vernacle, que quina paxorra...

D’acord que la senyora va utilitzar un to premeditadament distant, ofensiu gairebé i que parlava amb la xuleria de qui canta la Verbena de la Paloma, però és normal, és de Madrid (o se’n sent).

Jo crec que a la jutgessa li va sortir la tradició hispana. Hi ha gustos per tot, moments per tot i llengües per tot. La llengua de “l’ordeno i

